

Література

1. Виговська Н.Г. Господарський контроль в Україні: теорія, методологія, організація: [Монографія] / Н.Г. Виговська. - Житомир: ЖДТУ, 2008. - 532 с.
2. Вікров О. Роль і місце організаційно-господарських зобов'язань у сучасній економіці [Текст] / О. Вікров // Право України. - 2004. - № 4. - С. 53-56.
3. Волинець О.О. Розвиток теорії і практики обліку та контролю зобов'язань у підприємствах ресторанного господарства [Текст] / О.О. Волинець // Актуальні проблеми економіки. - 2007. - № 5. - С.186-192.
4. Калюга Є.В. Фінансово-господарський контроль у системі управління: [Монографія] / Є.В. Калюга. - К.: Ельга, Ніка-Центр, 2006. - 360 с.

УДК 330.432.5

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ І РОЗМІЩЕННЯ ОЛІЄЖИРОВОГО ПІДКОМПЛЕКСУ

Пилявець В.М. – к.е.н., ст. викладач

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

Організаційно-економічний механізм розвитку підприємств олієжирового підкомплексу – це система інституціональних структур, принципів їх організації, методів, способів і прийомів та інших засобів регулювання і впливу на конкурентоспроможність і ефективність їх виробничої, переробної та збутової діяльності. Його функціонування передбачає постійний моніторинг ефективності складових елементів та корекції прийняття відповідних рішень, що здійснюється через оптимізацію існуючих і розробку нових підходів і важелів покращення та раціоналізації.

Він повинен характеризуватись адаптивністю, максимальною здатністю реалізувати ресурсні можливості олієжирової галузі, стимулювати вітчизняних виробників олійної продукції поєднувати ринкове саморегулювання з регуляторами державного впливу. Як головний інструмент діяльності олієжирового підкомплексу, організаційно-економічний механізм передбачає формування і здійснення цінової, податкової, фінансово-кредитної, інвестиційної та зовнішньоекономічної політики підтримки товаровиробників олійної індустрії (рис. 1.)

Трансформаційні зміни в економічному механізмі господарювання АПК призвели до порушення організаційних зв'язків в олієжировому підкомплексі, розбалансованості ринку олійних, слабкому матеріально-технічному обслуговуванню й впровадженню інноваційних технологій в процеси виробництва та доведення олієжирової продукції до споживача.

Таким чином, олієжировий підкомплекс України має потенційні можливості для поліпшення своїх конкурентних позицій на світових ринках, однак з цією метою необхідно здійснити ряд заходів:

– сформувати економічну і політичну підтримку сільськогосподарських підприємств, що використовують наукоємне обладнання та нові технології;

– забезпечити створення і розповсюдження мережі інноваційних фондів для підтримки інноваційного бізнесу на різних рівнях;

– зорієнтувати всі кредити і цільову допомогу в Україні на реалізацію інноваційних проектів за конкретними напрямками розвитку виробництва, включаючи інноваційно-інвестиційне забезпечення сільськогосподарських підприємств;

– надати додаткові – податкові пільги для підприємств-виробників інноваційної продукції, що дозволить збільшити фінансові ресурси для реалізації інноваційних проектів та інноваційної програми підприємства;

– чітко визначити напрями законодавчого забезпечення щодо фінансування та сформувати механізм державної підтримки галузі.

Прискорені темпи галузевого зростання в межах виконання пріоритетних завдань можуть бути досягнуті завдяки досить високому рівню розвитку інноваційного потенціалу та конкурентним перевагам конкретного регіону по виробництву продукції.

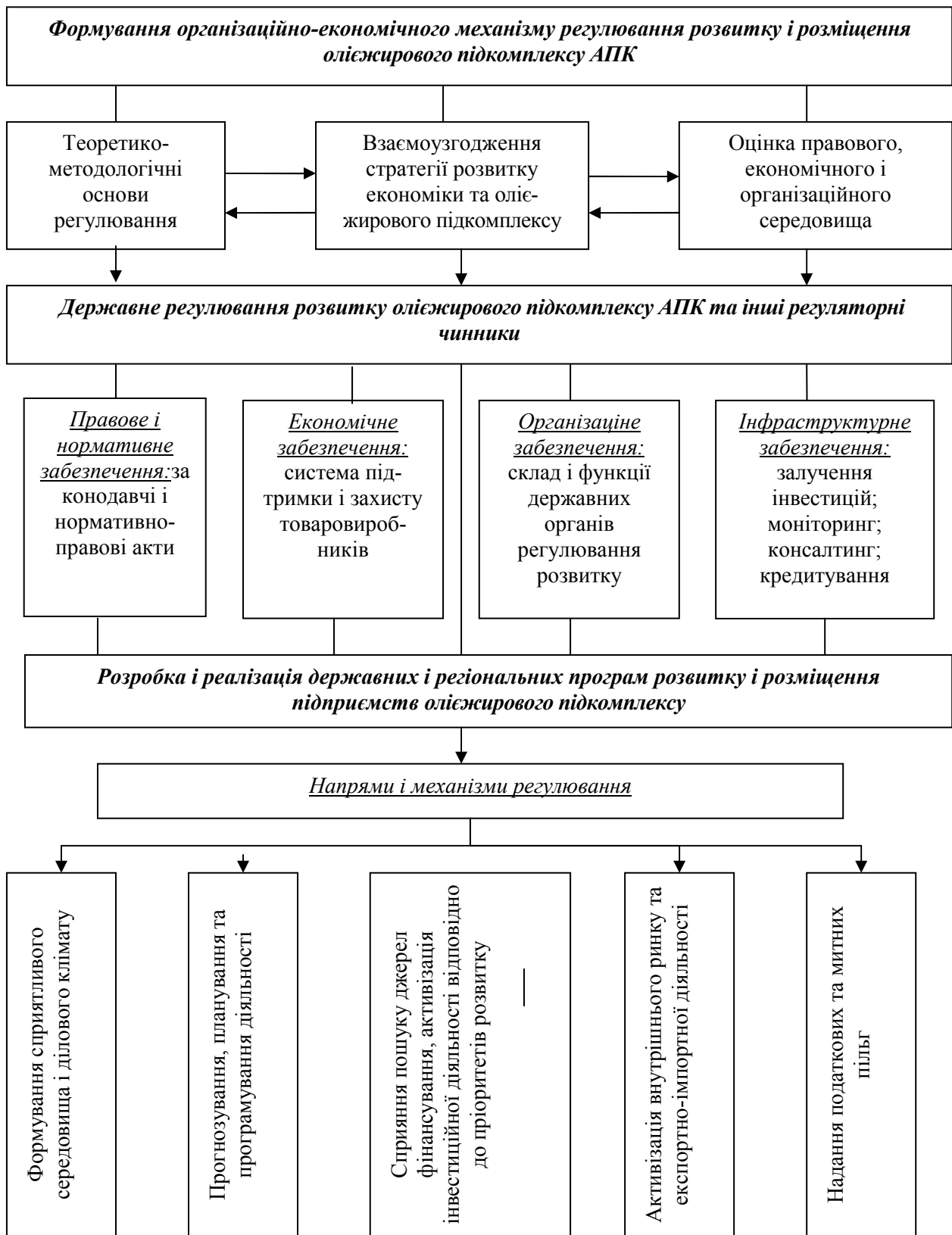

Рис. 1. Схема організаційно-економічного механізму регулювання розвитку і розміщення олієжирового підкомплексу АПК в Україні

Прискорені темпи галузевого зростання в межах виконання пріоритетних завдань можуть бути досягнуті завдяки досить високому рівню розвитку інноваційного потенціалу та конкурентним перевагам конкретного регіону по виробництву продукції.

Структурні зрушення та ефективність в олійно-жировій промисловості значною мірою залежать від збалансованої діяльності суб'єктів господарювання, удосконалення податкових, митних і цінових механізмів.[3, с. 108]

Забезпечення ринкової трансформації олійно-жирового комплексу, базових змін в розміщенні, реструктуризації і підвищенні ефективності виробництва розглядається як загальнодержавний проект, а не як функція будь-якого міністерства. Зміцнення позиції українського олійно-жирового комплексу на внутрішньому і зовнішньому ринках залежить від стратегічного, обґрунтованого регулювання, стійкого функціонування і розвитку економічних систем різного рівня, запровадження ефективного організаційно-економічного механізму здійснення прогресивних змін, формування правової основи для проведення ефективної інноваційно-інвестиційної політики. [4, с. 119]

З метою удосконалення регулювання діяльності олійно-жирового комплексу, посилення його конкурентних переваг поряд з реформуванням організаційної і управлінської структури та системи взаємодії комплексу з регіонами в необхідно здійснити ряд заходів. До них відносяться: застосування високоефективних методів діяльності, технологій, нових товарів та послуг; поліпшення матеріально-технічної бази з використанням лізингових схем фінансування; вивчення стану і перспектив розвитку товарної кон'юнктури національного, регіональних і зовнішніх ринків; орієнтація галузі на вимоги ринку; активний вплив на формування ринку олійно-жирової продукції; стимулювання збуту

Література

1. Веклич О.О. Формування економічного механізму сталого розвитку України / О.О. Веклич // Вісник НАНУ. – 2000. – № 2. – С. 3–16.
2. Осташко Т.О. Ринкова трансформація аграрного сектора / Т. Осташко. – К.: Фенікс, 2004. – 280 с.
3. Школьнік О.О. Організаційно-економічні механізми управління конкурентоспроможністю аграрних підприємств: [монографія] / О.О. Школьнік. – Умань: Видавництво Уманського державного аграрного університету, 2007. – 308 с.
4. Янків М.Д. Організаційно-економічний механізм розвитку і функціонування АПК України: [монографія] / М.Д. Янків. – Львів: Коопосвіта, 2000. – 450 с.

УДК 338.439.5

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА ЗЕРНА В УКРАЇНІ

Пилявець В.М. – к.е.н.; Білозір В. – ст. 5 курсу, гр. ОПДзmvn-11
Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Умови та родючі землі України сприяють вирощуванню зернових культур і дозволяють отримувати високоякісне продовольче зерно в обсягах, достатніх для забезпечення внутрішніх потреб і формування експортного потенціалу. Зернове господарство України є стратегічною і найбільш ефективною галуззю народного господарства. Зерно і вироблені з нього продукти становлять основу продовольчої безпеки держави

Виробництво зерна в Україні традиційно належить до стратегічних галузей розвитку не тільки сільського господарства, а усього народногосподарського комплексу країни. Разом з цукробуряковим та олієжировим підкомплексом зернове господарство відноситься до основних пріоритетів розвитку агропродовольчого сектора економіки держави, є важливим джерелом прибутковості сільськогосподарських підприємницьких структур, що зумовлюється

наявністю сприятливих ґрунтово-кліматичних умов, які у поєднанні з біологічними, організаційно-технологічними особливостями зерновиробництва, споконвічною високою хліборобською майстерністю українського селянства, дали світову славу Україні як традиційної житниці.

У нинішніх складних економічних умовах, незважаючи на всі труднощі і військову агресію, агропромисловий комплекс став єдиною галуззю української економіки, яка в минулому році збільшила обсяги виробництва та експорту. [2, с.5]

Так в Україні в 2015 році зібрали 59,96 мільйона тонн зернових і зернобобових, що на 6,1% менше, ніж в 2014 році. Зокрема, урожай пшениці в 2015 році збільшився на 9,9%, до 26,5 мільйона тонн, ячменю – скоротився на 8,5%, до 8,3 мільйона тонн, а кукурудзи – зменшився на 18,5%, до 23,2 мільйона тонн.